

POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2004 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Myszka (przewodniczący)

SSN Beata Gudowska (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Hajn

w sprawie ze skargi Z. P.

na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego w [...] sygn. akt I ACz .../04,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Spółecznych i Spraw Publicznych w dniu 17 listopada 2004 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Z. P., powołując się na ustawę z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. Nr 179, poz. 1843) wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania w toczącej się przed Sądem Apelacyjnym (I Acz ../04) sprawie z jego powództwa przeciwko Prokuraturze Rejonowej w C. o zapłatę, podnosząc, że przewlekłość nastąpiła z powodu „braku sprecyzowania kryteriów dających podstawę do zwolnienia od kosztów postępowania i ustanowienia adwokata z urzędu oraz z powodu przypadków obrazy prawdy materialnej i ewidentnego braku zrozumienia istoty obiektywnych faktów”. W skardze żądał zasądzenia od Skarbu Państwa na swą rzecz kwoty 10.000 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. Nr 179, poz. 1843) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Stosownie do art. 8 ust. 2 tej ustawy, do postępowania toczącego się na skutek tej skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy. W przypadku skargi rozpoznawanej przez Sąd Najwyższy niezbędne jest w tym zakresie sięgnięcie do przepisów o postępowaniu zażaleniowym w sprawach cywilnych regulujących zdolność postulacyjną strony. Zgodnie z art. 393¹⁸ § 3 k.p.c., do zażalenia wnoszonego do Sądu Najwyższego stosuje się odpowiednio przepis art. 393² k.p.c., co oznacza, że zażalenie powinno być sporządzone przez pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym (art. 393¹⁸ § 3 w związku z art. 393² § 1 k.p.c.), chyba że stroną, jej przedstawicielem lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną lub jej przedstawicielem jest adwokat lub radca prawny (art. 393¹⁸ § 3 w związku z art. 393² § 2 k.p.c.).

Pogląd ten został potwierdzony w mającej moc zasady prawnej uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04 (dotychczas niepublikowanej) stwierdzającej, że do skargi na przewlekłość postępowania, uregulowanej w ustawie z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, rozpoznawanej przez Sąd Najwyższy w sprawie cywilnej, stosuje się przymus adwokacko-radcowski (art. 393² k.p.c.).

Tak więc skarga – w zakresie, w którym odnosi się do przewlekłości postępowania przed Sądem Apelacyjnym – wniesiona do Sądu Najwyższego z pominięciem przymusu adwokacko-radcowskiego, podlega odrzuceniu na podstawie art. 393¹⁸ § 3 w związku z art. 397 § 2 i art. 373 k.p.c. oraz w związku z art. 9 ust. 2 cyt. ustawy.